

GÖMÖRI GYÖRGY

Elhúnyt Rózewicz

Te is elmentél, szinte észrevétlen.
Most már sohasem meséled el nekem
Mit hallottál a szélfúttá magyar
Pusztán, ahol Petőfi ádáz szelleme
Ostorozza az olcsó délibábot.

Norwid és Renoir

1883-mat írnak, amikor a (már csak a messzi jövőben
bízó) Norwid, koldus-szegény-süketen, mindenkitől
elhagyatva meghal egy párizsi lengyel
veterán-otthonban. Közben Renoir
megfesti azt a képét Bougivalban, amin
egy fehér ruhás nő piros kalapban
táncol egy sötétkék kabátos férfival-
a lángoló piros azt jelzi: él és élni akar
az élet, pörög minden tovább,
s míg a magányos lengyel költő más-
létbe távozik és végső nyugvó-
helye tömegsír, az alig-ismert Renoir él
még 36 évig, s megéri azt a kort, mikor
Berlin, London, New York csodálja majd ecsetjét.

Akragasz, romváros

Akragasz, hattemplomú város
Sziciliában – ma már csak
puszta rom, de egykoron
mesésen gazdag, hol kereskedők
adtak és vettek kincses holmikat
(meg gyakran markos rabszolgákat is).
Megénekelte ódáiban Pindarosz!
Akragasznak nyájas zsarnokát,
a népszerű, narancsot ültető Therónt
az utódok éppúgy elfeledték,
mint annyi más uralkodót. Míg Pindarosz
neve ma is ragyog, elnyelt és felőrölt
benneteket az egykedvű idő,
jobb-rosszabb alkalmi zsarnokok!

